

Бахаулла

ПОТАЄМНІ СЛОВА

Бахаулла

ПОТАЄМНІ СЛОВА

Rīgas Bahai ticības draudze

2023

UDK 286

Б300

Друкується за матеріалом, який надала
Українська громада Бахаї. Переклад з
англійської.

Цей документ доступний на веб-сторінці
за посиланням: [http://bahai.ua/writings-ua/
bahaullah-writings/](http://bahai.ua/writings-ua/bahaullah-writings/)

© Релігійна організація «Національні
Духовні Збори Бахаї України», 2021

© Rīgas Bahai ticības draudze, 2023

ISBN 978-9934-620-10-2

ISBN 978-9934-620-11-9 (PDF)

ПОТАЄМНІ СЛОВА

Частина перша (з арабської)

ВІН Є СЛАВА ІЗ СЛАВ!

Ось те, що зійшло із царства слави, проголошене мовою влади й могутності та відкрите Пророкам давнини. Ми взяли внутрішню сутність його й одягли в убрання стислості на знак милості до праведних, щоб вони залишалися вірними Завіту Божому, своїм життям виправдали Його довіру та в царстві духу здобули самоцвіти Божественної доброчесності.

1. О СИНУ ДУХУ!

Моя перша порада така: май чисте, добре й осяйне серце, щоб твоїм стало владарювання прадавнє, нетлінне й вічне.

2. О СИНУ ДУХУ!

Найулюбленіша з усіх речей в очах Моїх — справедливість; не відвертайся від неї, якщо прагнеш Мене, і не нехтуй нею, щоб міг Я довіряти тобі. З її допомогою бачитимеш власними очима, а не очима інших, і пізнаватимеш власним розумінням, а не розумінням ближнього. Обміркуй у серці своєму, яким годиться тобі бути. Воістину, справедливість — Мій дар тобі та знак Моеї ніжної прихильності. Тож помісти її перед своїми очима.

3. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Оповитий покровом Мого споконвічного буття та прадавньої вічності Моеї сутності, пізнав Я любов Свою до тебе; тому створив тебе, закарбував на тобі образ Мій та відкрив тобі Мою красу.

4. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Я полюбив сотворіння твоє й тому створив тебе. Тож полюби й ти Мене, аби

назвав Я ім'я твоє та сповнив душу твою духом життя.

5. О СИНУ БУТТЯ!

Полюби Мене, щоб Я міг любити тебе. Якщо не полюбиш Мене, любов Моя ніяк не зможе досягти тебе. Знай це, о слуго.

6. О СИНУ БУТТЯ!

Твій Рай — любов Моя; твій дім небесний — возз'єднання зі Мною. Увійди ж до нього й не зволікай. Це те, що призначено тобі в Нашому вишньому царстві й у Нашому піднесеному володінні.

7. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Якщо любиш Мене, відвернися від себе, і якщо прагнеш Моєї волі, не зважай на свою, аби міг ти померти в Мені, а Я в тобі жив вічно.

8. О СИНУ ДУХУ!

Не буде тобі спокою, доки не зречешся

себе й не повернешся до Мене, бо годиться тобі прославитися заради імені Мого, а не свого, покластися на Мене, а не на себе, адже бажаю Я, щоб любили Мене одного понад усе суще.

9. О СИНУ БУТТЯ!

Любов Моя — Моя твердиня; той, хто ввійшов до неї, перебуває в безпеці й під захистом, а хто відвертається від неї, той неминуче збивається з дороги та гине.

10. О СИНУ РЕЧЕННЯ!

Ти Моя твердиня; увійди до неї — і будеш у безпеці. Любов Моя в тобі, пізнай її — і віднайдеши Мене поруч із собою.

11. О СИНУ БУТТЯ!

Ти Моя лампада, і світло Моє в тобі. Візьми з нього своє сяйво й не шукай іншого, крім Мене. Бо Я створив тебе багатим і щедро вилив на тебе Мою ласку.

12. О СИНУ БУТТЯ!

Руками могутності зробив Я тебе, перстами сили створив тебе та вклав у тебе сутність світла Мого. Удовольнися цим і не шукай іншого, бо Моє творіння бездоганне, а заповідь Моя — обов'язкова. Не став її під сумнів та не будь невпевненим у цьому.

13. О СИНУ ДУХУ!

Я сотворив тебе багатим, чому ж ти доводиш себе до убогства? Шляхетним Я зробив тебе, як можеш ти принижуватися? Із сутності знання Я дав тобі життя, чому ж шукаєш ти просвіти в когось, крім Мене? З глини любові Я виліпив тебе, чому ж ти зайнятий іншим? Спрямуй свій погляд на себе, щоб зміг побачити, що Я перебуваю в тобі — могутній, владний, самосуцїй.

14. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Ти Моє володіння, а володіння Моє не згине, чому ж ти боїшся загибелі

своєї? Ти Моє світло, а світло Моє повік не згасне, чому страшишся ти згасання? Ти Моя слава, а слава Моя не тьмяніє; ти Моє вбрання, а вбрання Моє не зношується ніколи. Тож перебувай у любові до Мене, щоб міг знайти Мене в царстві слави.

15. О СИНУ РЕЧЕННЯ!

Повернись обличчям своїм до лику Мого та зречись усього, крім Мене, бо владарювання Моє довготривале, а володіння Моє нетлінне. Якщо прагнеш іншого за Мене, хай навіть шукатимеш у всесвіті довіку, марними будуть пошуки твої.

16. О СИНУ СВІТЛА!

Забудь про все, крім Мене, і спілкуйся з Моїм духом. Це суть Моєї заповіді, звернися ж до неї.

17. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Будь задоволений Мною й не шукай

іншого помічника. Бо ніхто, крім Мене, не вдовольнить тебе довіку.

18. О СИНУ ДУХУ!

Не проси в Мене того, чого Ми не бажаємо для тебе, а відтак будь задоволений тим, що Ми визначили тобі, бо саме в цьому буде вигода твоя, якщо вдовольнишся цим.

19. О СИНУ ДИВНОГО БАЧЕННЯ!

Я вдихнув у тебе Мій Дух, щоб ти полюбив мене. Чому залишив ти Мене та шукав коханого, інакшого за Мене?

20. О СИНУ ДУХУ!

Моє право на тебе велике, його не забути. Моя милість до тебе щедра, її не прикрити. Моя любов оселилася в тобі, її не приховати. Моє світло явлене тобі, його не затьмарити.

21. О СИНУ ДУХУ!

На дереві променистої слави приготував

Я для тебе добірні плоди, чому ж ти відвернувся та вдовольнився гіршим? Повернися ж до того, що краще для тебе увишньому царстві.

22. О СИНУ ДУХУ!

Шляхетним створив Я тебе, однак ти принизив себе. Тож повстань до того, заради чого ти був створений.

23. О СИНУ ВИШНЬОГО!

До вічного тебе Я кличу, а ти шукаєш те, що гине. Що спонукало тебе відвернутися від Нашого бажання й шукати власне?

24. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Не переходь своїх меж та не домагайся того, що не личить тобі. Упади ниць перед ликом твого Бога, Господа могутності та влади.

25. О СИНУ ДУХУ!

Не звеличуйся над бідним, бо Я веду

його своїм шляхом, і бачу твою лиху долю, і збентежу тебе навіки.

26. О СИНУ БУТТЯ!

Як міг ти забути власні вади й перейматися вадами інших? Хто чинить так, проклятий Мною.

27. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Не згадуй гріхів інших, допоки ти сам грішник. Якщо порушиш цю заповідь, проклятий будеш, і про це свідчу Я.

28. О СИНУ ДУХУ!

Знай напевно: хто закликає людей бути справедливим, а сам творить беззаконня, той не від Мене, навіть якщо носить Моє ім'я.

29. О СИНУ БУТТЯ!

Не приписуй жодній душі того, чого не приписав би собі, і не кажи того, чого не робиш. Ось заповідь Моя тобі, дотримуйся її.

30. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Не відмовляй Моєму слугі, якщо він просить тебе про щось, бо його обличчя — то Мій лик; май же сором переді Мною.

31. О СИНУ БУТТЯ!

Щоденно звітуй перед собою, перш ніж покличуть тебе до суду; бо без сповіщення смерть прийде до тебе та призвуть тебе тримати відповідь за твої вчинки.

32. О СИНУ ВИШНЬОГО!

Я зробив смерть вісником радості для тебе. Навіщо ти сумуєш? Я світло сотворив, аби воно осяяло тебе. Чому ж ти закриваєшся від нього?

33. О СИНУ ДУХУ!

Радісною звісткою світла вітаю Я тебе — утішся! До двору святості кличу тебе — перебувай же в ньому, щоб жити тобі в мирі повік.

34. О СИНУ ДУХУ!

Дух святості несе тобі радісну звістку
про возз'єднання, навіщо ти сумуєш?
Дух сили утверджує тебе в Його справі,
чому ж ти закриваєшся від нього?
Світло лика Його веде тебе, як можеш
ти збиватися зі шляху?

35. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Не журися ні про що, крім віддалення
від Нас. Не радій нічому, крім близько-
сті та поверненню до Нас.

36. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Звеселися радістю серця свого, щоб
став ти гідним честі зустрітися зі Мною
та віддзеркалити Мою красу.

37. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Не скидай Мого прекрасного вбрання
та не втрачай своєї частки від Мого ди-
вовижного водограю, щоб ніколи тобі
не страждати від спраги.

38. О СИНУ БУТТЯ!

Дотримуйся Моїх законів заради любові до Мене та відмов собі в тому, чого жадаєш, якщо прагнеш прихильності Моєї.

39. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Не нехтуй Моїми заповідями, якщо любиш красу Мою, та не забувай Моїх порад, якщо прагнеш отримати благовоління Моє.

40. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Якби ти промайнув крізь неосяжність простору й перетнув широчінь небес, ти однаково не знайшов би спокою ні в чому, крім покірності Нашому повелінню та смиренності перед Нашим Ликом.

41. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Звеличуй Мою справу, щоб Я відкрив тобі таємниці Моєї величі й осяяв тебе світлом вічності.

42. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Скорися переді Мною, щоб міг Я милостиво відвідати тебе. Повстань заради торжества Моєї справи, аби ще на землі ти міг здобути перемогу.

43. О СИНУ БУТТЯ!

Згадуй Мене на Моїй землі, щоб на небесах Моїх Я пам'ятав тебе; цим утішаться очі Мої та твої.

44. О СИНУ ПРЕСТОЛУ!

Твій слух — Мій слух, тож чуй ним. Твій зір — Мій зір, тож бач ним, щоб у глибині душі своєї засвідчив Ти Мою величну святість і щоб Я в Собі Самому засвідчив твоє величне положення.

45. О СИНУ БУТТЯ!

Шукай мученицької смерті на Моєму шляху, задоволений Моїм благоволінням і вдячний за те, що Я призначаю, аби ти спочив зі Мною під покровом величі за обителю слави.

46. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Зваж і поміркуй. Чи хочеш ти померти у своєму ліжку, а чи окропити порох своєю живою кров'ю як мученик на Моєму шляху, а отже, стати виявом Мого наказу та проявом Мого світла в найвищому раю? Тож розсуди справедливо, о слуго!

47. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Присягаюся Моєю красою! Забарвити волосся власною кров'ю — це більше в Моїх очах, ніж сотворіння всесвіту та світло обох світів. Тож прагни досягти цього, о слуго!

48. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Для всього є свій знак. Знак любові — стійкість у дотриманні Мого повеління й терпіння в Моїх випробуваннях.

49. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Справжній закоханий жадає страждання, наче бунтівник — прощення, а грішник — милосердя.

50. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Якби лихо не спіткало тебе на шляху
Моєму, як міг би ти ходити шляхами
тих, хто задоволений Моїм благоволінням?
Якби випробування не випали тобі
у твоєму прагненні зустрітися зі Мною,
як досягнув би ти світла у своїй любові
до краси Моєї?

51. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Моє лихо — то Моє провидіння; зовні
воно — вогонь і помста, а зсередини
— світло й милосердя. Тож поспіши
до нього, щоб став ти вічним світлом
та безсмертним духом. Ось Мій наказ
тобі, виконуй його.

52. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Якщо процвітання випаде на твою
долю, не радій, а якщо приниження
спіткає тебе, не побивайся: і те, і інше
мине й цього вже не буде.

53. О СИНУ БУТТЯ!

Якщо бідність спостигне тебе, не сумуй,

бо з часом Господь багатства завітає до тебе. Не бійся приниження, бо одного дня слава покриє тебе.

54. О СИНУ БУТТЯ!

Якщо налаштуєшся серцем своїм на це вічне, нетлінне володіння та на це прадавнє, неминуще життя, покинь це смертне та швидкоплинне владарювання.

55. О СИНУ БУТТЯ!

Не сповнюйся цим світом, бо вогнем Ми випробуємо золото, а золотом випробуємо слуг Наших.

56. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Ти бажаєш золота, а я хочу твоєї свободи від нього. Ти думаєш, що багатство твоє в ньому, Я ж убачаю твоє багатство в очищенні від нього. Присягаюся Моїм життям! Це Моє знання, а те — твоя уява; як може Мій шлях збігтися з твоїм?

57. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Віддавай Моє багатство біднякам
Моїм, аби на небесах ти міг черпа-
ти з безмежності нетлінної величі та
зі скарбниць вічної слави. Але присяга-
юся Моїм життям! Віддати свою душу
є більш славним — якби ти міг узріти
Моїми очима.

58. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Храм буття — Мій престол; очисти
його від усього, щоб міг Я там утверди-
тись і міг Я там перебувати.

59. О СИНУ БУТТЯ!

Твоє серце — Мій дім; освяти його для
Мого зішестя. Твій дух — місце Мого
одкровення; очисти його для Мого яв-
лення.

60. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Поклади руку Мені за пазуху, щоб
Я зійшов над тобою, сяйний та промен-
истий.

61. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Піднесися на Мої небеса, щоб здобути радість возз'єднання та відпити незрівнянного вина з келиха нетлінної слави.

62. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Як багато твоїх днів промайнуло, а ти досі зайнятий своїми примхами та марними уявленнями. Доки почиватимеш на своєму ложі? Підведи голову віді сну, бо Сонце вже зійшло в зеніт, може, воно осяє тебе світлом краси.

63. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Світло осяяло тебе з обрію божественної Височини, і дух просвітлення повіяв на Синай твого серця. Тож звільнися від завіс марних уявлень та ввійди до Мого двору, щоб міг ти вдостойтися вічного життя і стати гідним зустрічі зі Мною. Тоді ні смерть не прийде до тебе, ані втома чи тривога.

64. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Моя вічність — творіння Моє; я сотворив її для тебе. Зроби її вбранням храму свого. Моя єдність — витвір рук Моїх; Я призначив її для тебе; огорнися нею, щоб навічно міг ти стати проявом Мого безсмертного буття.

65. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Моя велич — Мій дар тобі, а Моя шляхетність — знак Моєї милості до тебе. Те, що личить Мені, ніхто не здатен ані зрозуміти, ані висловити. Істинно, Я зберіг це в Моїх потаємних коморах та в скарбницях Мого наказу на знак Моєї ніжної прихильності до слуг Моїх та Мого милосердя до народу Мого.

66. О ДІТИ БОЖЕСТВЕННОЇ ТА НЕЗРИМОЇ СУТНОСТІ!

Вам заважатимуть любити Мене, і душі бентежитимуться, коли вони згадува-

тимуть Мене. Бо розумам не збагнути Мене, а серцям — не вмістити Мене.

67. О СИНУ КРАСИ!

Присягаюся Моїм духом та Моєю прихильністю! Присягаюся Моєю милістю та Моєю красою! Усе, що Я відкрив тобі мовою влади та записав для тебе пером могутності, відповідає твоїм здібностям та розумінню, а не Моєму положенню чи співучості Мого голосу.

68. О ДІТИ ЛЮДСЬКІ!

Хіба не знаєте, чому Ми створили вас усіх з одного пороку? Аби ніхто не величався над іншими. Міркуйте повсякчас у серцях ваших, як ви були створені. Оскільки Ми створили всіх вас із однієї речовини, належить вам бути наче єдина душа, ходити єдиними стопами, їсти єдиним ротом та жити в єдинім краю, щоб із самої вашої сутності, через ваші справи та вчинки, проявилися знамення єдності та суть зречення. Така Моя

порада вам, о сонми світла! Тож прислухайтесь до цієї поради, аби здобули ви плід святості від дерева дивовижної слави.

69. О ВИ, СИНИ ДУХУ!

Ви — Моя скарбниця, бо у вас бережу Я перлини Моїх таємниць та самоцвіти Моїх знань. Пильнуйте їх від чужинців серед слуг Моїх та від нечестивців серед народу Мого.

70. О СИНУ ТОГО, ХТО СВОЄЮ СУТНІСТЮ ПЕРЕБУВАВ У ЦАРСТВІ СЕБЕ САМОГО!

Знай, що Я овіяв тебе всіма пахощами святості, цілком відкрив тобі Моє слово, довершив тобою Мою щедрість і побажав тобі того, чого бажаю Собі Самому. Тож удовольнися Моїм благоволінням і будь вдячний Мені.

71. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Запиши все, що Ми відкрили тобі, чор-

ПОТАЄМНІ СЛОВА

нилом світла на скрижалі твого духу. Якщо це тобі не під силу, приготуй своє чорнило із суті серця свого. Якщо й цього ти зробити не в змозі, тоді пиши тим багряним чорнилом, яке пролите на Моєму шляху. Це справді миліше Мені за все інше, нехай світло його не згасне довіку.

ПОТАЄМНІ СЛОВА

Частина друга (з перської)

Іменем Господа Речення, Могутнього.

1. О ВИ, ЛЮДИ, НАДІЛЕНІ РОЗУ-
МОМ, ЩОБ ПІЗНАВАТИ, І ВУХА-
МИ, ЩОБ ЧУТИ!

Перша вимога Коханого така: О таєм-
ничий соловею! Не перебувай ніде, крім
як у розарії духу. О віснику Соломона
любові! Не шукай ніде притулку, крім
як у Саві найкоханішого. О невмиру-
щий феніксе! Не мешкай ніде, крім як
на горі вірності. Там оселя твоя, якщо
на крилах душі своєї злетиш до царства
нескінченного й досягнеш своєї мети.

2. О СИНУ ДУХУ!

Птах прагне до свого гнізда, соловей — до чар троянди; а тим часом ті птахи — серця людей, удовольнившись скороминущим порохом, блукають далеко від свого вічного гнізда та з очима, оберненими до трясовини нерозсудливості, позбавлені слави божественної присутності. Який жаль! Як дивно це та прикро: заради лише однієї чаші відвернулися вони від бурхливих морів Всевишнього та залишилися далекими від найосяйнішого обрію.

3. О ДРУЖЕ!

У саду серця свого саджай лише троянду любові й не випускай з рук солов'я прихильності й жадання. Цінууй товариство праведних та уникай будь-якого приятелювання з нечестивими.

4. О СИНУ СПРАВЕДЛИВОСТІ!

Куди рушити закоханому, як не до землі коханої своєї? І який шукач знайде спокій удалині від жадання свого серця?

Для щиро закоханого возз'єднання — то життя, а розлука — смерть. Груди його позбавлені терпіння, а серце не знає спокою. Незліченні життя віддав би він, аби швидше дістатися оселі своєї коханої.

5. О СИНУ ПОРОХУ!

Істинно кажу Я тобі: з усіх людей найнедбаліший той, хто марно сперечається та намагається звеличитися над братом своїм. Скажи: О браття! Нехай вчинки, а не слова, будуть окрасою вашою.

6. О СИНУ ЗЕМЛІ!

Знай напевно, що серце, у якому залишилася хоч дещиця заздрості, ніколи не досягне Мого вічного володіння та не вдихне солодких пахощів благочестя, що віють з Мого царства святості.

7. О СИНУ ЛЮБОВІ!

Ти лише за крок від славетних вершин у небесах та від божественного дерева любові. Зроби ж цей крок, а наступ-

ним досягни вічного царства та ввійди до шатра безсмертя. Тож прислухайся до того, що було відкрите пером слави.

8. О СИНУ СЛАВИ!

Будь швидким на шляху святості та зійди на небеса спілкування зі Мною. Очисти серце своє блиском духу й поспіши до двору Всевишнього.

9. О ШВИДКОПЛИННА ТІНЕ!

Лиши позаду долішні щаблі сумніву та здіймися до піднесених висот упевненості. Відкрий око правди, щоб міг ти узріти неприкриту Красу та вигукнути: Хай святиться Господь, найдосконаліший з усіх творців!

10. О СИНУ ЖАДАННЯ!

Послухай це: ніколи смертному оку не розпізнати віковичної краси й неживе серце не втішиться нічим, крім зів'ялого цвіту. Бо подібне тягнеться до подібного й шукає відради в товаристві схожого на себе.

11. О СИНУ ПОРОХУ!

Осліпи свої очі, аби узріти Мою красу; затули свої вуха, аби почути мелодійний наспів Мого голосу; звільни себе від усякої вченості, аби долучитися до Мого знання; очистиь себе від багатств, аби здобути довговічну частку від океану Мого вічного статку. Тобто осліпи очі до всього, крім Моєї краси; затули свої вуха до всього, крім Мого слова; звільни себе від усякої вченості, крім знання про Мене, щоб із ясным поглядом, чистим серцем та чуйним вухом увійшов ти до двору Моєї святості.

12. О ЛЮДИНО З ПОДВІЙНИМ БАЧЕННЯМ!

Заплющ одне око й розтули інше. Заплющ одне на цей світ і все, що в ньому, і розплющ інше на священну красу Коханого.

13. О МОЇ ДІТИ!

Боюсь, аби, позбавлені наспіву небесної голубки, ви не занурилися назад у мо-

рок цілковитої загибелі й, так і не узрівши краси троянди, повернулися до води та глини.

14. О ДРУЗІ!

Не полишайте краси віковичної зарди вроди минущої та не прихильйтеся до цього смертного світу пороху.

15. О СИНУ ДУХУ!

Настане час, коли соловей святості вже не відкриватиме сокровенні таємниці й усі ви позбавитеся божественного наспіву та гласу з небес.

16. О СУТНОСТЕ НЕДБАЛЬСТВА!

Міради таємничих мов звучать у єдиній промові, і міради сокровених таємниць проявляються в єдиному наспіві; та, на жаль, немає ані вуха, щоб почути, ані серця, щоб зрозуміти.

17. О ПОБРАТИМИ!

Брама, що веде до Всюдисущого, розчинена навстіж, а оселя коханого оздоб-

лена кров'ю закоханих, однак усі, крім небагатьох, лишаються позбавленими цього божественного міста, і навіть серед тих небагатьох ні в кого, крім невеликої жменьки, не знайдено ані чистого серця, ані освяченого духу.

18. О ВИ, МЕШКАНЦІ НАЙВИЩОГО РАЮ!

Оголосіть дітям упевненості, що в царствах святості, поблизу небесного раю, з'явився новий сад, довкола якого кружляють мешканці вишнього царства й безсмертні мешканці піднесеного раю. Тож прагніть, аби досягти вам такого положення, розгадати таємниці любові від його анемон і дізнатися секрет божественної та досконалої мудрості від його вічних плодів. Утішені очі тих, хто входить туди й залишається там.

19. О МОЇ ДРУЗИ!

Хіба забули ви той істинний та осяйний ранок, коли в цьому святому та благословенному оточенні ви всі зібралися

в Моїї присутності в затінку дерева життя, що посаджене у всеславному раю? Благоговійно слухали ви, як промовляв Я ці три найсвятіших накази: О друзі! Не вважайте свою волю переважною за Мою; ніколи не бажайте того, чого Я не бажаю вам, і не наближайтеся до Мене з безживними серцями, забрудненими суєтними бажаннями та прагненнями. Якби очистили ви душі свої, у ту саму мить ви згадали б те місце й те оточення, а істина Моїх слів стала б явною для всіх вас.

У восьмому з найсвятіших рядків, у п'ятій Скрижалі Раю, Він мовить:

20. О ВИ, ХТО ЛЕЖИТЬ, НАЧЕ МЕРТВИЙ, НА ОДРІ НЕДБАЛЬСТВА!

Віки минули, і ваші дорогоцінні життя добігають кінця, та ще жоден подих чистоти не долинув від вас до Нашого двору святості. Хоча занурені ви в океан зневіри, усе ж устами своїми визнає-

те єдину істинну віру Божу. Того, хто огидний Мені, ви полюбили, і ворога Мого зробили своїм другом. Та попри це крокуєте ви Моєю землею, пихаті й самовдоволені, незважаючи на те, що Моя земля втомилася від вас і все в ній вас цурається. Якби лише розплющили ви очі свої, то, істинно, радше обрали б міради скорбот, ніж таку радість, і вважали смерть кращою за таке життя.

21. О РУХОМА ФОРМО ПОРОХУ!

Я бажаю спілкування з тобою, а ти не довіряєш Мені. Меч твоєї непокори зрубав дерево твоєї надії. Повсякчас Я поруч із тобою, але ти завжди далеко від Мене. Безсмертну славу Я обрав тобі, ти ж обрав для себе нескінченний сором. Поки ще є час, повернись і не втрач своєї нагоди.

22. О СИНУ ЖАДАННЯ!

Учені й мудреці віками намагались і не спромоглися досягти присутності Всеславного; вони поклали свої жит-

тя на пошуки Його, але так і не узріли краси Його лику. Ти ж без найменшого зусилля досягнув мети своєї та без розшуків здобув предмет свого пошуку. Але ти був настільки оповитий пеленою самолюбства, що очі твої не бачили краси Коханого, а рука твоя не торкнулася подолу Його вбрання. Хай ті, хто має очі, побачать і подивуються.

23. О МЕШКАНЦІ МІСТА ЛЮБОВІ!

Смертні пориви гасять вічну свічку, а краса божественного Юнака схована в темряві пороку. Повелителя монархів любові скривдили люди тиранства, а голубка святості поневолена в пазурах сов. Мешканці шатра слави та небесні сонми журяться й стогнуть, поки ви спочиваєте в царстві недбальства й вважаєте себе вірними друзями. Якими ж марними є ваші уявлення!

24. О ВИ, ЩО Є НЕРОЗУМНИМИ, ПРОТЕ ЗВЕТЕСЯ МУДРЕЦЯМИ!

Навіщо вбираєтеся ви пастирями, коли

в душі стали вовками, що зазіхають на паству Мою? Ви мов зоря, що здіймається на світанку й, хоча здається яскравою та блискучою, веде подорожніх геть від Мого міста на шляхи загибелі.

25. О ВИ, ЩО ВИДАЮТЬСЯ ЧИСТИМИ, ПРОТЕ ОГИДНІ В ДУШІ!

Ви мов прозора, але гірка вода, яка здається кришталєво-чистою; коли ж перевірить її божественний Випробувач, жодна крапля не виявиться прийнятною. Так, сонячний промінь падає однаково на порох і на люстро, але у віддзеркаленні різняться вони, наче зоря від землі; ні, безмірна та різниця!

26. О ДРУЖЕ МІЙ НА СЛОВАХ!

Поміркуй трохи. Хіба ти чув колись, щоб друг і ворог жили в одному серці? Тож прожени чужинця, щоб Друг міг увійти до Свого дому.

27. О СИНУ ПОРОХУ!

Усе на небесах і на землі Я призначив

тобі, крім людського серця, яке зробив оселею Моєї краси та слави; але ти віддав Мій дім та обительншому, а не Мені; і щоразу, коли прояв Моєї святості шукав Свою домівку, чужинця Він знаходив там і, безпритульний, поспішав до святилища Коханого. І все ж Я приховав твою таємницю й не бажаю тобі сорому.

28. О СУТНОСТЕ ЖАДАННЯ!

Як часто на світанку прямував Я із царств Всюдисущого до твоєї домівки та знаходив тебе на ложі неробства, зайнятим іншими, а не Мною. Тоді Я спалахом духу повертався до царств небесної слави й навіть не шепотів про це воїнствам святості в Моїх вишніх обителях.

29. О СИНУ ЩЕДРОСТІ!

З пустель небуття, з глини Мого наказу явив Я тебе й визначив для твого виховання кожен наявний атом та суть усього

створеного. Так, ще до того, як вийшов ти з материнського лона, Я призначив для тебе два струмені іскристого молока, та очі, щоб наглядали за тобою, та серця, щоб любили тебе. Через Мою ніжну турботу, у захистку Моєї благодаті плекав Я тебе й оберігав тебе суттю Моєї милості та прихильності. У всьому цьому Моєю метою було, щоб міг ти дістатися Мого вічного володіння та стати гідним Моїх невидимих дарів. Ти ж залишався недбалим і, коли став дорослим, знехтував усіма Моїми дарами й настільки захопився своїми марними уявленнями, що геть про все забув і, відвернувшись від дверей, що ведуть до Друга, оселився в обійсті Мого ворога.

30. О НЕВІЛЬНИКУ СВІТУ ЦЬОГО!
Скільки разів на світанку вітерець Моєї ніжної турботи повівав над тобою та знаходив тебе в міцному сні на ложі нерозсудливості. Тоді, оплакуючи твою скруту, вертався він туди, звідки прийшов.

31. О СИНУ ЗЕМЛІ!

Якщо бажаєш віднайти Мене, не шукай іншого, крім Мене, і якщо бажаєш споглядати красу Мою, заплющ очі свої на світ та на все, що в ньому, бо воля Моя і воля іншого, а не Мене, — як вогонь і вода, не можуть жити в одному серці.

32. О НЕЗНАЙОМЦЮ, ПРИЙНЯТИЙ З ПРИЯЗНЮ!

Свіча серця твого запалена рукою Моєї влади, не загаси її свавільними вітрами себелюбства й пристрасті. Цілитель усіх твоїх недуг — згадування Мене, тож не забувай про це. Зроби любов Мою своїм скарбом і пильнуй її, мов зіницю ока й життя своє.

33. О МІЙ БРАТЕ!

Прислухайся до чудових слів Моєї медової мови й пий з потоку таємної святості з Моїх солодкозвучних вуст. Сій зерна Моєї божественної мудрості в чистий ґрунт свого серця й поливай

їх водою впевненості, аби гіацинти Моїх знань та мудрості зійшли, свіжі та зелені, у священному граді твого серця.

34. О МЕШКАНЦІ МОГО РАЮ!

Руками ніжної турботи Я посадив у святому райському саду юне деревце вашої любові й товариськості та поливав його благими зливами Моєї ніжної милості; тепер, коли настав час йому плодоносити, докладайте зусиль, щоб уберегти його й не дати йому згоріти в полум'ї бажання та пристрасті.

35. О МОЇ ДРУЗИ!

Загасіть світильник гріха й запаліть у серцях своїх вічний світоч божественного керівництва. Бо незабаром випробувачі людства у святій присутності Обожнюваного не приймуть нічого, крім найчистіших чеснот і вчинків бездоганної святості.

36. О СИНУ ПОРОХУ!

Мудрі ті, що говорять, тільки коли

їх слухають, як виночерпій не простягне свого келиха, доки не знайде спраглого, а закоханий не вигукне з глибини свого серця, доки не побачить краси коханої. Тому сій зерна мудрості та знань у чистий ґрунт серця й ховай їх, поки гіацинти божественної мудрості не зійдуть із серця, а не з бруду та глини.

Ось що записано й закарбовано в першому рядку Скрижалі та приховано у святилищі скинії Божої:

37. О МІЙ СЛУГО!

Не полишай віковичного панування заради тлінного й не відкидай небесне володарювання заради мирського жадання. Ось ріка вічного життя, що витікає із джерела пера милосердного; благо тим, хто п'є з неї!

38. О СИНУ ДУХУ!

Розламай свою клітку вщент та, ніби фенікс любові, здіймися в небосхил свя-

тості. Відмовся від себе і, сповнений духом милосердя, перебувай у царстві небесної святості.

39. О НАЩАДКУ ПОРОХУ!

Не вдовольняйся легкістю скоромину-щого дня та не позбавляй себе віковичного спокою. Не проміння саду вічних принад на купку пороху тлінного світу. Геть зі своєї в'язниці здіймися до славних луків вишніх та зі смертної своєї клітки злеті на крилах до раю Всюди-сущого.

40. О МІЙ СЛУГО!

Звільнися від пут світу цього й визволи душу свою із в'язниці власного «Я». Скористайся своїм шансом, адже він не випаде тобі знову.

41. О СИНУ МОЄЇ СЛУЖНИЦІ!

Якби узрів ти безсмертне володарювання, ти прагнув би залишити цей швидкоплинний світ. Але приховати від тебе

одне та відкрити інше — то є таємниця,
незбагненна нікому, крім чистих серцем.

42. О МІЙ СЛУГО!

Звільни своє серце від злости й, не обтяжений заздрістю, увійди до божественного двору святості.

43. О МОЇ ДРУЗІ!

Ходіть шляхами благовоління Друга та знайте, що Його задоволення — у задоволенні Його створінь. Тобто ніхто не повинен ані заходити до будинку ближнього, крім як із його дозволу, ані накладати руки на його скарби, ані ставити свою волю вище за волю ближнього, ані шукати переваги над ним у будь-який спосіб. Зважте на це, о прозорливці!

44. О НАБЛИЖЕНИЙ ДО МОГО ПРЕСТОЛУ!

Не чуй злого й не бач злого, не принижуйся, не зітхай і не ридай. Не кажи

злого, щоб не почув ти, як зле говорять тобі, і не перебільшуй вад інших, аби твої власні вади не здавалися чималими; нікому не бажай приниження, аби твоє приниження не стало явним. Відтак живи дні життя свого, що коротші за швидкоплинну мить, з незаплямованим розумом, незабрудненим серцем, чистими помислами й освяченою вдачею, щоб, вільний і задоволений, міг ти відкинути цю смертну личину й вирушити до таємничого раю та назавжди оселитись у вічному царстві.

45. ЯКИЙ ЖАЛЬ! ЯКИЙ ЖАЛЬ! О ПРИХИЛЬНИКИ МИРСЬКИХ ЖАДАНЬ!

Зі швидкістю блискавки промайнули ви повз Коханого та спрямували серця свої до сатанинських ілюзій. Ви схилили коліна перед своєю марною уявою та звете її істиною. Ви звертаєте свій погляд до терну й величаєте його квіткою. Ні чистого подиху не долинуло

від вас, ані вітерцю зречення не повіяло з луків сердець ваших. Ви пустили за вітром ніжні поради Коханого й геть стерли їх зі скрижалей сердець ваших та, ніби звірі польові, перебуваєте та ведете існування своє на вигонах жадання й пристрасті.

46. О БРАТТЯ НА ШЛЯХУ!

Чому нехтували ви згадуванням Любого й залишалися далекими від Його святої присутності? Сама сутність краси перебуває в незрівнянному шатрі, посідає престол слави, а ви зайняті порожніми суперечками. Солодкі пахощі святості линуть, і віє подих щедрості, але всі ви вкрай засмучені та позбавлені їх. Горе вам і тим, хто ходить вашими шляхами та вас наслідує!

47. О ДІТИ ЖАДАННЯ!

Зніміть убрання марнославства та скиньте шати зарозумілості.

У третьому з найсвятіших рядків, записаному та закарбованому в Рубіновій Скрижалі, пером незримого явлено:

48. О БРАТТЯ!

Будьте терпимими один до одного й не прихильтеся до речей земних. Не пишайте славою вашою та не соромтеся приниження. Присягаюся Моєю красою! Я сотворив усе з пороху й у порох усе це поверну.

49. О ДІТИ ПОРОХУ!

Повідайте багатіям про опівнічні зігнаня бідноти, щоб недбалість не завела їх на шлях загибелі та не позбавила їх Дерева Багатства. Віддавати й бути щедрим — якості, властиві Мені; благо тому, хто прикрашає себе Моїми чеснотами.

50. О СУТНОСТЕ ПРИСТРАСТІ!

Відкинь усяку жадібність і шукай вдо-

волення, бо жадібні завжди обділені,
а вдоволені — любі та шановані.

51. О СИНУ МОЄЇ СЛУЖНИЦІ!

Не будь стурбованим у бідності чи самовпевненим у багатстві, бо за бідністю настає багатство, а за багатством — бідність. Але бути бідним у всьому, крім Бога, — то є дивний дар; не применшуй цінності його, бо насамкінець він зробить тебе багатим у Богові, і тоді ти зрозумієш зміст вислову «Істинно, ви нужденні», і святі слова «Бог володіє всім», мов істинний світанок, зійдуть у блиску над обрієм серця закоханого та непорушно перебуватимуть на престолі багатства.

52. О ДІТИ НЕДБАЛЬСТВА Й ПРИСТРАСТІ!

Ви дозволили Моему ворогу ввійти в Мій дім та вигнали Мого друга, бо плекали любов до інакшого за Мене в серцях своїх. Прислухайтеся до слів

Друга й оберніться до Його раю. Мирські друзі, шукаючи власної користі, удають, що люблять одне одного, тоді як справжній Друг любив і любить вас заради вас самих; дійсно, щоб настановити вас, Він зазнав численних незгод. Не будьте віроломні до такого Друга, а радше поспішіть до Нього! Це денне світило слова істини й вірності, що зійшло на небосхилі пера Господа всіх імен. Відкрийте вуха, аби почути слово Бога — Допомоги в небезпеці, Самощого.

53. О ВИ, ХТО ПИЩАЄТЬСЯ ТЛІННИМИ БАГАТСТВАМИ!

Знайте істинно, що багатство є потужною перепоною між шукачем та його жаданням, закоханим та його коханою. Багатіям, крім небагатьох, ніяк не досягти двору Його присутності, ані ввійти до міста вдоволеності й покори. Блаженний той, кого, незважаючи на його багатство, статки не утримують від віч-

ного царства, ані позбавляють нетлінного володіння. Присягаюся Найвеличнішим Іменем! Блиск такої заможної людини освітить мешканців небес так, як сонце осяває народи землі!

54. О ВИ, БАГАТІЇ ЗЕМНІ!

Бідних серед вас довірив Я вам; оберігайте ж довірене Мною та не дбайте тільки про свою вигóду.

55. О СИНУ ПРИСТРАСТІ!

Очисться від скверни багатств і в цілковитому спокої прямуй до царства бідності, щоб від джерела зречення міг ти скуштувати вина вічного життя.

56. О СИНУ МІЙ!

Приятелювання з нечестивими примножує скорботу, тоді як дружба з праведними очищує серце від іржі. Той, хто прагне спілкування з Богом, нехай шукає товариства тих, кого Він любить; а той, хто бажає почути слово Боже, хай прислухається до слів Його обранців.

57. О СИНУ ПОРОХУ!

Стережися! Не ходи разом з нечестивцем і не шукай дружби з ним, бо таке товариство перетворює сяйво серця на пекельний вогонь.

58. О СИНУ МОЄЇ СЛУЖНИЦІ!

Якщо шукаєш благодаті Святого Духу, товаришуй з праведним, бо він осушив келих вічного життя з рук безсмертного Виночерпія та, немов справжній ранок, оживляє й осяває серця мертвих.

59. О НЕДБАЛІ!

Не сподівайтесь на те, що таємниці сердець — приховані; ні, знайте напевно, що вони викарбувані чіткими літерами та відкрито явлені у святій Присутності.

60. О ДРУЗІ!

Істинно кажу Я: що б не таїли ви у своїх серцях — для Нас відкрите та явне, як день; але те, що приховане воно, — це з Нашої милості та ласки, а не через заслуги ваші.

61. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Краплину з бездонного океану Моєї милості пролив Я на народи світу, проте не знайшов нікого, хто повернувся б до неї, оскільки кожен відвернувся від небесного вина єдності до огидного осаду непристойності та, вдовольнившись смертним келихом, відмовився від чаші безсмертної краси. Мерзенне те, чим вдовольняється він.

62. О СИНУ ПОРОХУ!

Не відвертай очей від незрівнянного вина безсмертного Коханого та не спрямовуй їх у бік огидного та смертного осаду. Прийми з рук божественного Виночерпія чашу вічного життя, аби вся мудрість стала твоєю і ти міг почути таємний голос, що кличе з царства незримого. Волайте, о ви, хто прагне до низького! Чому відвернулися ви від Мого святого й безсмертного вина заради скороминущої води?

63. О ВИ, НАРОДИ СВІТУ!

Знайте істинно, що непередбачене лихо слідує за вами й страшенне покарання очікує вас. Не думайте, що скоєне вами зникло в Моїх очах. Присягаюся Моєю красою! Усі ваші діяння Моє перо закарбувало чіткими літерами на скрижальях із хризоліту.

64. О ГНОБИТЕЛІ ЗЕМНІ!

Заберіть геть свої руки від тиранства, бо Я заприсягнувся не пробачати несправедливості жодній людині. Ось Мій завіт, який Я нескасовно встановив у збереженій скрижалі та скріпив його Моєю печаткою слави.

65. О БУНТІВНИКИ!

Моя поблажливість надала вам сміливості, а Моє довготерпіння зробило вас такими необачними, що пришпорили ви вогненного скакуна пристрасті на згубні шляхи, що ведуть до загибелі.

Невже ви вважаєте Мене недбалим чи що Я не знав?

66. О ПЕРЕСЕЛЕНЦІ!

Язик призначив Я для згадування Мене, тож не забруднюйте його лихослів'ям. Якщо вогонь самолюбства охопить вас, згадуйте власні вади, а не вади Моїх створінь, бо кожен з вас знає себе краще, ніж він знає інших.

67. О ДІТИ ВИГАДКИ!

Знайте істинно, що, коли яскравий світанок спалахне над обрієм вічної святості, сатанинські таємниці та вчинки, скоєні в темряві ночі, постануть неприкрито та явно перед народами світу.

68. О БУР'ЯНЕ, ЩО ПРОБИВАЄТЬСЯ З ПОРОХУ!

Чому брудними руками своїми ти спочатку не торкнувся власного вбрання, а своїм серцем, що заплямоване жаданням і пристрастю, шукаєш спілкування зі Мною й хочеш увійти до Мого свя-

щенного царства? Далеко, далеко ти від того, чого жадаєш.

69. О ДІТИ АДАМА!

Святі слова й чисті та праведні вчинки підносяться до небес неземної слави. Прагніть, аби вчинки ваші були очищені від пороку себелюбства й лицемірства, і здобуйте прихильність при дворі слави, бо незабаром випробувачі людства у святій присутності Обожнюваного не приймуть нічого, крім безумовної доброчесності й учинків бездоганної чистоти. Це денне світило мудрості й божественної таємниці, що засяяло над обрієм божественної волі. Блаженні ті, хто повертається до нього.

70. О СИНУ СУЄТНОСТІ!

Приємним є царство буття, якби ж ти досягнув його; славним є володіння вічності, якби ж ти вийшов за межі цього світу тліну; солодкою є свята наснага, коли ти п'єш із таємничого келиха з рук божественного Юнака. Якби ж

ти досягнув цього положення, ти звільнився би від загибелі та смерті, від тяготи й гріха.

71. О МОЇ ДРУЗИ!

Пригадайте той завіт, який уклали ви зі Мною на горі Паран, що у святому краю Заман. Я взяв за свідків сонми вишніх та мешканців граду вічності, однак нині не знаходжу нікого, хто був би вірним цьому завіту. Напевно, гординя та бунтарство стерли його із сердець, що й сліду не лишилось. Однак, знаючи про це, Я чекав і не розкрив цього.

72. О МІЙ СЛУГО!

Ти немов майстерно загартований меч, який захований у темряві піхов і цінність якого не відома зброяру. Тож вийди з піхов себелюбства й жадання, аби твоя цінність засяяла та відкрилася всьому світу.

73. О МІЙ ДРУЖЕ!

Ти денна зоря небес Моєї святості; не-

хай скверна світу не затьмарить твоєї пишноти. Розірви завісу недбальства, щоб осяйним ти виник з-за хмар й облачив усе суще в шати життя.

74. О ДІТИ МАРНОСЛАВСТВА!

Заради скороминущого панування відмовилися ви від Мого нетлінного володіння та прикрасили себе строкатим убранням світу й зробили його предметом свого вихваляння. Присягаюся Моєю красою! Усіх Я зберу під однобарвним покровом пороху й зітру все це розмаїття кольорів, крім тих, хто обере Мій власний, а це очищає від усякого кольору.

75. О ДІТИ НЕДБАЛЬСТВА!

Не прагніть смертного владарювання й не радійте з нього. Ви ніби необачна пташка, що спокійнісінько тьохкає на гілці; аж раптом Смерть-птахолов кидає її в порох і її наспів, форма й колір зникають, не залишаючи навіть сліду. Тож будьте пильними, о невірники жадання!

76. О СИНУ МОЄЇ СЛУЖНИЦІ!

Керівництво споконвіку давалося через слова, нині ж воно дається через учинки. Кожен має являти діяння чисті та святі, бо словами володіє будь-хто, натомість саме такі вчинки належать тільки Нашим любим. Тож прагніть серцем і душею вирізнитися своїми вчинками. Так наставляємо Ми вас у цій святій та сьйній скрижалі.

77. О СИНУ СПРАВЕДЛИВОСТІ!

Нічної пори краса безсмертного Єства вирушив зі смарагдових вершин вірності до Садратул-Мунтаха та заривав таким плачем, що сонми вишніх і мешканці небесних сфер заголосили від Його тужіння. Тоді запитано було: через що цей стогін та ридання? Він відповів: Як велено, чекав Я на пагорбі відданості, але не вдихнув від тих, хто мешкає на землі, жодного аромату вірності. Потім, відкликаний, Я споглядав, і — ось! — деякі голубки святості жорстоко страж-

дали в пазурах псів земних. Тоді Діва небесна поспішила, неприкрита й сяйна, з Її потаємного палацу та запитала їхні імена, і були названі всі, крім одного. Коли ж їх примусили, то була названа його перша літера, через що мешканці небесних покоїв поспішили залишити свою обитель слави. Коли ж була вимовлена друга літера, вони, усі й кожен, упали ниць у порох. Тієї ж миті з найпотамнішого святилища пролунав голос: «Досі й не далі». Істинно, Ми засвідчуємо те, що вчинили вони й зараз чинять.

78. О СИНУ МОЄЇ СЛУЖНИЦІ!

Пий з мови милосердного потік божественної таїни та споглядай із вранішньої зорі божественного речення неприховане сяйво денного світила мудрості. Сій зерна Моєї божественної мудрості в чистий ґрунт серця та поливай їх водами певності, щоб гіацинти знання та мудрості зійшли свіжі й зелені зі святого граду серця.

79. О СИНУ ЖАДАННЯ!

Як довго ширятимеш ти в царствах жадання? Я крила дарував тобі, щоб міг ти злетіти до царств таємничої святості, а не до країв пекельної омани. А ще гребінь дав Я тобі, щоб ти розчісував ним Мої смоляні локони, а не роздирав ним Моє горло.

80. О МОЇ СЛУГИ!

Ви дерева Мого саду; ви маєте приносити добрі й небачені плоди, щоб ви самі та інші могли отримати користь від них. Тому належить кожному займатися ремеслами й мати професію, бо в цьому полягає секрет добробуту, о мужі розуміння! Адже результати залежать від засобів, і милість Божа буде вседостатньою для вас. Деревя, що не приносять плодів, завжди були й будуть придатні лише для полум'я.

81. О МІЙ СЛУГО!

Найганебніші з людей — ті, хто не приносить плодів на землі. Такі люди, істинно, уважаються ніби з-поміж мертвих; ба навіть мертві в очах Бога кращі за ті порожні й нікчемні душі.

82. О МІЙ СЛУГО!

Найкращі з людей — ті, хто заробляє на життя своїм покликанням і витрачає на себе й рідних заради любові до Бога, Господа всіх світів.

Таємнича й дивна Наречена, досі прихована за завісою речення, нині, милістю Божою та Його божественним благоволінням, була явлена мов яскраве світло, що промениться від краси Коханого. Засвідчую, о друзі, що благовоління є завершеним, доказ явлений, підтверд-

ПОТАЄМНІ СЛОВА

*ження надане та свідчення наведене. Най
буде видно тепер, що виявлять ваші зу-
силля на шляху зречення. Так ви та всі,
хто є на небесах і на землі, вповні удо-
стоєні божественного благовоління. Усяка
хвала хай буде Богу, Господу всіх Світів!*

Про книгу «ПОТАЄМНІ СЛОВА»

Потаємні Слова були явлені Бахауллою близько 1858 року. Ця унікальна збірка божественних порад і приписів є глибоким керівництвом для людей на їхньому шляху до духовних світів Господа.

Бахаулла (1817–1892) — засновник релігії Бахаї. Його послідовники, які називають себе бахаї, вірять, що Він — останній на сьогодні Явитель Бога й продовжує місію таких Явителів, як Авраам, Крішна, Мойсей, Будда, Зороастр, Христос і Мухаммад.

Предтечею Бахаулли був Явитель на ім'я Баб (1819–1850), який у травні 1844 року оголосив про прихід Того, Хто вищий за Нього та Кому призначено у Священних Писаннях попередніх Одкровенень відкрити еру духовності й миру.

Продовжувачем Справи Бахаулли став Його Син Абдул-Баха (1844–1921), при-

значений Ним наступник і повноважний Тлумач учення.

Головна тема вчень Бахаулли — єдність. Він говорив, що є єдиний Бог, що всі світові релігії — вираження «незмінної Віри в Бога, вічної в минулому, вічної в майбутньому», що людство загалом — єдиний рід, якому належить жити в мирі та злагоді.

Метою вчень Бахаулли, Явителя нової великої епохи, у яку вступило людство, є не знищення Одкровенень минулого, а втілення їх у життя, не акцентування відмінностей, що роздирають сучасне суспільство, а їх примирення. Цій піднесеній меті підпорядковані численні Писання Бахаулли, зпоміж яких особливе місце посідають *Потаємні Слова*, звернені безпосередньо до душі кожної людини.

Аби зрозуміти *Потаємні Слова*, слід узяти до уваги подвійну природу людини, а саме існування в ній двох протилежних, але взаємопов'язаних начал — духовного та фізичного, душі й тіла. Душа, створена за образом і подобою Божою, здатна

набувати божественних якостей і небесних властивостей. Поливши тіло, вона продовжує розвиток відповідно до стану чистоти й праведності, яких досягла за земного життя.

Згадувані в *Потаємних Словах* поняття «рай», «райський сад», «небеса» — це символи, що описують стан душі, наближеної до Бога; подібно до цього «пекло» символізує стан душі, віддаленої від Нього. Найвищий стан для людини — сповнитися духом віри, для чого необхідно увірувати в Явителя Божого своєї епохи та смиренно виконувати Його завіти. Бахаулла зазначає, що знання й освіта людини як такі, наскільки б глибокими вони не були, не дадуть їй достатнього розуміння духовної реальності: потрібно, щоб осяялась душа — вмістилище божественних якостей.

Головна мета *Потаємних Слів* Бахаулли — допомогти людині очистити своє серце, відвернути її від прив'язаності до минушого світу й захистити її душу від найлютішого ворога — її власних пороч-

них пристрастей і бажань. Бахаулла вчить, що все в цьому світі створене для людини. Бог дає людині право володіти всіма благами, які та зможе отримати, і дозволяє їй насолоджуватися всіма радіощами життя. Але людина має пильнувати, аби між нею і Богом не постала будь-яка перешкода.

Слідом за іншими Богоявленнями Бахаулла вчить, що «багатство — потужна перепона між шукачем та його бажанням, між тим, хто любить, і коханою»; проте Він попереджає, що й бідні можуть опинитися в подібній ситуації. Пиха й себелюбство людини, а часто й її освіченість, стан, визнання в суспільстві — ось те, що стає бар'єром між людиною та Богом.

Потаємні Слова написані піднесено поетичною мовою з використанням метафор, символів та алегорій. Деякі з них пояснив Абдул-Баха.

Так, у вірші 19 (з перської) слова «істинний та осяйний ранок» уособлюють Одкровення Баба, «дерево життя» — Бахаулла, а «святе й благословенне місце» — серце

людини. В інших Скрижалях Абдул-Баха пояснює зібрання «під деревом життя» як установлення Завіту Бахаулли. Посилання на цей Завіт міститься також у вірші 71 (з перської). Абдул-Баха говорить, що завіт на горі Паран означає Завіт Бахаулли, накреслений Верховним Пером у Святій Землі й оголошений після Його вознесіння. Крім цього, слова «крила» та «гребінь» у вірші 79 (з перської) також трактуються як Завіт Бахаулли.

У рядках, що передують віршам 20 і 48 (з перської), Бахаулла згадав про «п'яту Скрижаль Раю» та «Рубінову Скрижаль», а потім навів уривки з них. Абдул-Баха пояснив, що ці Скрижалі не були явлені в цьому світі й обидві зберігаються в Царстві Божому.

У вірші 77 (з перської) вислів «Садра-тул-Мунтаха» дослівно означає «дерево, за яким немає дороги». Араби, саджаючи дерева вздовж шляху, на останньому з них ставлять позначку, яка показує, що далі дороги немає. У Скрижалях ця назва сим-

волізує положення Посланника Божого, осягти яке людський розум не в силі. Образ «небесної Діви» у Писаннях Бахаулли є багатозначним символом: іноді Бахаулла використовує його для позначення Самого Себе, а в інших випадках — для позначення однієї з якостей Бога або втілення Найвищого Духу. Дві літери, про які йдеться в цьому вірші, — це Б і Х у слові «Бахá». Бахаулла говорить, що лише дві літери з трьох (Б, Х і А) були явлені за Промислом Божим і що значення й сила Його Одкровення, символічно відбиті в трьох літерах Його імені, не були остаточно відкриті людству. (Зауважимо, що арабською слово «Бахá», що означає «Світло», «Сяяння», «Слава», складається з трьох літер.)

Потаємні Слова — це не просто книга для читання. Вона написана від імені Бога й дарована нам, аби допомогти кожному прожити своє життя відповідно до Його заповідей, настанов і законів. Багато хто

ПРО КНИГУ «ПОТАЄМНІ СЛОВА»

читає й перечитує *Потаємні Слова*, відчуваючи на собі, як ці божественні тексти підносять і перетворюють людську душу.

Складено за матеріалами: *Adib Taherzadeh The Revelation of Baha'u'llah, v. 1, George Ronald, Oxford, UK, 1996.*

ПРО КНИГУ «ПОТАЄМНІ СЛОВА»

*За додатковою інформацією
ви можете звертатися за посиланням:*

www.bahai.ua

